

TÌM HIỂU THÁNH KINH

<https://timhieuthanhkinh.com>

Chú Giải Bốn Sách Tin Lành

Tin Lành của Đức Chúa Jesus Christ

TL054 Đức Chúa Jesus tại Thành Ca-bê-na-um – Phần 4

Sự Chữa Lành Đầy Tớ của Một Viên Đội Trưởng

Ma-thi-ơ 8:5-13; Lu-ca 7:1-10

Huỳnh Christian Timothy

Huỳnh Christian Priscilla

Ma-thi-ơ 8:5-13

5 Khi Đức Chúa Jesus đã vào đến trong thành Ca-bê-na-um, một viên đội trưởng đã đến với Ngài, kêu xin Ngài,

6 thưa rằng: Lạy Chúa, tôi tớ của tôi nằm trong nhà, bị bại liệt, đau đớn lắm.

7 Đức Chúa Jesus phán với người: Ta sẽ đến, chữa lành nó.

8 Viên đội trưởng đã đáp lời, thưa rằng: Lạy Chúa, tôi chẳng đáng để Ngài đến dưới mái nhà của tôi. Nhưng chỉ hãy phán một lời thì tôi tớ của tôi sẽ được lành.

9 Vì tôi là người ở dưới thẩm quyền, có những quân lính dưới tôi. Tôi bảo người này: Hãy đi! Thì người đi. Bảo người kia: Hãy đến! Thì người đến. Bảo tôi tớ của tôi: Hãy làm việc này! Thì người làm.

10 Đức Chúa Jesus đã nghe, lấy làm lạ, và phán với những người đi theo rằng: Thật, Ta nói với các ngươi, Ta chưa thấy đức tin lớn như vậy trong I-sơ-ra-ên.

11 Ta nói với các ngươi rằng, nhiều người từ đông phương và tây phương sẽ đến, ngồi với Áp-ra-ham, I-sác, và Gia-cóp trong Vương Quốc Trời.

12 Nhưng những con của vương quốc sẽ bị ném ra ngoài, vào chốn tối tăm. Tại đó sẽ có sự khóc lóc và sự nghiền răng.

13 Đức Chúa Jesus phán với viên đội trưởng: Hãy đi! Theo như người đã tin, điều ấy đã được thành cho người. Tôi tớ của người đã được lành trong chính giờ ấy.

Lu-ca 7:1-10

1 Khi Ngài đã kết thúc hết thấy lời phán của Ngài giữa những người nghe trong dân chúng, Ngài đã vào trong thành Ca-bê-na-um.

2 Tôi tớ của một viên đội trưởng kia, rất quý đối với người, đã có bệnh, sắp chết.

3 Người nghe nói về Đức Chúa Jesus, người đã gửi mấy trưởng lão trong dân Do-thái đến Ngài, xin Ngài, rằng Ngài hãy đến và chữa lành cho tôi tớ mình.

4 Họ đã đến với Đức Chúa Jesus. Họ đã khẩn thiết xin Ngài, nói rằng: Người ấy đáng là người mà Ngài ban cho điều này.

5 Vì người yêu dân ta, và người đã cất nhà hội cho chúng tôi.

6 Đức Chúa Jesus đã đi với họ. Vào lúc Ngài cách nhà không xa, viên đội trưởng đã gửi các bạn đến với Ngài, thưa với Ngài: Lạy Chúa, xin đừng phiền! Vì tôi không đáng để Ngài vào dưới mái nhà tôi.

7 Vậy nên, tôi cũng không đáng đến với Ngài. Nhưng xin phán một lời thì tôi tớ của tôi sẽ được chữa lành.

8 Vì tôi cũng là người được đặt dưới thẩm quyền, có những quân lính dưới tôi. Tôi bảo người này: Hãy đi! Thì người đi. Và bảo người khác: Hãy đến! Thì người đến. Và bảo tôi tớ của tôi: Hãy làm việc này! Thì người làm.

9 Khi Đức Chúa Jesus đã nghe những lời ấy, Ngài đã lấy làm lạ về người. Ngài đã xoay lại, phán với đoàn dân theo Ngài: Ta nói với các người, Ta chưa tìm thấy đức tin lớn như vậy, trong I-sơ-ra-ên.

10 Những người được gửi đi về lại nhà, thấy người tôi tớ có bệnh đã khỏe mạnh.

Trong bài này, chúng ta sẽ cùng nhau học về sự Đức Chúa Jesus chữa lành cho tôi tớ của một viên đội trưởng thuộc quân đội La-mã. Sự việc ấy đã được Ma-thi-ơ và Lu-ca ghi lại nhưng nội dung lại có một số điểm khác nhau.

Ma-thi-ơ ghi rằng, viên đội trưởng đích thân đến gặp Đức Chúa Jesus và kêu

xin. Nhưng ông xin Chúa không cần đến nhà ông, vì ông không xứng đáng đón Chúa vào nhà. Ông tin rằng, Chúa chỉ phán một lời thì tội tớ của ông sẽ được chữa lành.

Lu-ca ghi rằng, viên đội trưởng nhờ các trưởng lão trong dân I-sơ-ra-ên đến gặp Đức Chúa Jesus để kêu xin. Khi Đức Chúa Jesus sắp đến nhà của ông thì ông nhờ các bạn của ông đến, ngăn Chúa vào nhà, vì ông thấy mình không xứng đáng để đón Chúa vào nhà. Ông nhờ họ xin Chúa chỉ phán một lời thì tội tớ của ông sẽ được chữa lành.

Hai phân đoạn này đã bị những người chỉ trích Thánh Kinh nêu ra để cho rằng, Thánh Kinh không phải là Lời Hằng Sống của Thiên Chúa, vì cùng một sự kiện mà ghi chép nghịch lại nhau.

Một vài nhà giải kinh cho rằng, Ma-thi-ơ đã xem các trưởng lão và các bạn của viên đội trưởng như chính ông. Vì theo phong tục, sứ giả được xem như chính người sai sứ giả đi. Tuy nhiên, trong Ma-thi-ơ 8:8 ghi rõ: viên đội trưởng đã đáp lời Chúa. Và Ma-thi-ơ 8:13 ghi rõ: Chúa phán với viên đội trưởng.

Chúng ta có thể hiểu rằng, câu chuyện đã xảy ra theo như lời tường thuật của Lu-ca. Nhưng ngay sau khi các bạn của viên đội trưởng thay mặt ông, thưa với Chúa ý muốn của ông, thì có lẽ viên đội trưởng đã vội ra khỏi nhà, đến gặp Chúa, và lặp lại những gì mà ông đã nhờ các bạn của ông thưa với Chúa. Khi đó, Chúa mới phán với đoàn dân các lời đã được Ma-thi-ơ ghi lại trong Ma-thi-ơ 8:10-12, và phán trực tiếp với viên đội trưởng lời đã được ghi lại trong Ma-thi-ơ 8:13.

Ma-thi-ơ chỉ ghi lại các chi tiết chính, là viên đội trưởng kêu cầu Chúa và Chúa đáp lời ông. Lu-ca thì ghi lại diễn tiến của câu chuyện từ ban đầu nhưng không ghi lại chi tiết viên đội trưởng ra khỏi nhà, đến gặp Chúa. Ma-thi-ơ cũng ghi lại lời phán của Chúa liên quan đến dân I-sơ-ra-ên trong câu 11 và 12, vì ông viết cho dân I-sơ-ra-ên. Lu-ca thì không ghi lại các lời ấy, vì ông viết cho các dân ngoại.

Vậy, chúng ta sẽ cùng nhau bắt đầu với lời tường thuật của Lu-ca. Sau đó thì chúng ta ghép lời tường thuật của Ma-thi-ơ vào câu chuyện.

Lu-ca 7:1-2

1 Khi Ngài đã kết thúc hết thầy lời phán của Ngài giữa những người nghe trong dân chúng, Ngài đã vào trong thành Ca-bê-na-um.

2 Tội tớ của một viên đội trưởng kia, rất quý đối với người, đã có bệnh, sắp chết.

“Khi Ngài đã kết thúc hết thầy lời phán của Ngài” là khi Đức Chúa Jesus đã kết thúc bài giảng nơi đồng bằng mà chúng ta đã học trong Lu-ca 6:17-49. Từ nơi đồng bằng ấy, Đức Chúa Jesus đã đi vào thành Ca-bê-na-um.

“Viên đội trưởng” (G1543) là một sĩ quan đứng đầu một đại đội lính La-mã. Vào thời ấy, quân đội của La-mã được phân chia như sau:

- Tiểu đội (Contubernium): có khoảng 8-10 lính.
- Đại đội (Centuria): bao gồm 10 tiểu đội, có khoảng 80-100 lính.
- Tiểu đoàn (Cohort): bao gồm 10 đại đội, có khoảng 800-1.000 lính.
- Quân đoàn (Legion): bao gồm nhiều tiểu đoàn, có khoảng 3.000-6.000 lính và kèm theo một đội kỵ binh khoảng 726 người, cùng hàng trăm sĩ quan điều hành.

Tôi tớ của viên đội trưởng có lẽ là người quản gia của ông. Một người được ông tin cậy và yêu quý. Theo Ma-thi-ơ 8:6 thì người này bị bệnh bại liệt nặng và sắp chết.

Lu-ca 7:3

3 Người nghe nói về Đức Chúa Jesus, người đã gửi mấy trưởng lão trong dân Do-thái đến Ngài, xin Ngài, rằng Ngài hãy đến và chữa lành cho tôi tớ mình.

Viên đội trưởng nghe nói về Đức Chúa Jesus có nghĩa là ông nghe về những lời giảng dạy của Ngài và nghe về những phép lạ chữa bệnh, đuổi quỷ của Ngài. Viên đội trưởng tin rằng, Đức Chúa Jesus có năng lực để chữa lành bệnh cho người tôi tớ của ông nên ông đã xin mấy trưởng lão trong dân Do-thái đến với Đức Chúa Jesus, thay mặt ông, xin Ngài đến và chữa lành cho tôi tớ của ông. Bản thân viên đội trưởng không đến gặp Chúa, có lẽ là vì ông biết mình là người ngoại, bị dân Do-thái khinh dể. Tuy nhiên, ông là người có lòng tốt đối với dân Do-thái. Ông đã bỏ tiền ra để xây cất nhà hội cho họ, nên được các trưởng lão trong dân Do-thái quý trọng ông. Bởi đó, ông đã nhờ họ thay ông, đến gặp Đức Chúa Jesus để xin Ngài chữa lành cho tôi tớ của ông.

Lu-ca 7:4-5

4 Họ đã đến với Đức Chúa Jesus. Họ đã khẩn thiết xin Ngài, nói rằng: Người ấy đáng là người mà Ngài ban cho điều này.

5 Vì người yêu dân ta, và người đã cất nhà hội cho chúng tôi.

Rất có thể các trưởng lão đã tìm đến nhà trọ của Đức Chúa Jesus trong thành Ca-bê-na-um nhưng không thấy Ngài, và khi nghe biết Ngài đã đi lên núi thì họ đã ra khỏi thành để tìm Ngài. Chặng đường từ chỗ Đức Chúa Jesus giảng bài giảng nơi đồng bằng vào thành Ca-bê-na-um là vào khoảng 6 km. Có thể các trưởng lão đã gặp Đức Chúa Jesus, khi Ngài đang trên đường vào thành. Họ đã nài xin Đức Chúa Jesus làm ơn cho viên đội trưởng.

Chúng ta có thể thấy, các trưởng lão này vừa có đức tin nơi Đức Chúa Jesus vừa có lòng biết ơn đối với viên đội trưởng. Vì thế, họ đã thay cho viên đội trưởng nài xin Chúa. Lý do họ đưa ra để xin Chúa ban ơn cho viên đội trưởng là vì ông yêu dân I-sơ-ra-ên, đối xử tốt với họ. Tình yêu ấy đã được thể hiện bằng hành động xây cất nhà hội cho dân Do-thái. Các trưởng lão Do-thái cũng rất hết lòng giúp cho viên đội trưởng. Họ không ngại đường xa, họ cố gắng tìm gặp Chúa để kêu xin Ngài cứu giúp ông.

Lu-ca 7:6-8

6 Đức Chúa Jesus đã đi với họ. Vào lúc Ngài cách nhà không xa, viên đội trưởng đã gửi các bạn đến với Ngài, thưa với Ngài: Lạy Chúa, xin đừng phiền! Vì tôi không đáng để Ngài vào dưới mái nhà tôi.

7 Vậy nên, tôi cũng không đáng đến với Ngài. Nhưng xin phán một lời thì tôi tớ của tôi sẽ được chữa lành.

8 Vì tôi cũng là người được đặt dưới thẩm quyền, có những quân lính dưới tôi. Tôi bảo người này: Hãy đi! Thì người đi. Và bảo người khác: Hãy đến! Thì người đến. Và bảo tôi tớ của tôi: Hãy làm việc này! Thì người làm.

Đức Chúa Jesus đã nhận lời cầu xin của các trưởng lão nên Ngài đã đi với họ, đến nhà của viên đội trưởng. Có lẽ một trong các trưởng lão hoặc một số người trong đoàn dân đông theo Chúa đã vội đi trước, đến nhà của viên đội trưởng để báo tin vui cho ông. Khi nhận được tin Chúa đang trên đường đến nhà ông thì viên đội trưởng đã gửi các bạn của ông, là những người đang ở cùng ông, đến gặp Chúa trên đường đi. Chúng ta có thể hiểu rằng, các người bạn này của viên đội trưởng là các người Do-thái, có lẽ cũng là các trưởng lão. Có lẽ họ nghe tin người tôi tớ của viên đội trưởng sắp qua đời nên họ đến nhà, an ủi ông. Một số người thay ông đi cầu xin Chúa, một số ở lại bên cạnh, an ủi ông.

Viên đội trưởng nhờ các bạn của ông thưa với Chúa, là ông không xứng đáng để Chúa vào nhà ông và ông cũng không xứng đáng ra mắt Chúa. Vì thế, ông chỉ xin Chúa phán một lời thì tôi tớ của ông sẽ được lành bệnh. Theo suy nghĩ của ông, ông ở dưới quyền của người khác và cũng có nhiều người dưới quyền của ông. Khi người có quyền phán bảo thì người dưới quyền phải lập tức vâng

theo. Vậy, Chúa là Đấng có quyền chữa bệnh, đuổi quỷ thì Ngài chỉ cần phán một lời, lập tức người có bệnh sẽ được lành, và quỷ sẽ ra khỏi người mà chúng ám nhập.

Viên đội trưởng là người yêu dân Do-thái và thường xuyên tiếp xúc, trò chuyện với họ nên ông biết người Do-thái xem thường người ngoại như thế nào. Ông biết người Do-thái không ngồi ăn chung với người ngoại, không bước vào nhà của người ngoại. Vì người Do-thái cho rằng, người ngoại không cắt bì, thờ lạy tà thần là những kẻ ô uế. Vì thế, ông không dám mời Chúa vào nhà và cũng không dám gặp Chúa. Nhưng đức tin của ông nơi Chúa là lớn. Là một đội trưởng, ông ở dưới quyền người khác và cầm quyền trên nhiều người nên ông biết rõ về sự vâng phục thẩm quyền. Ông tin Chúa có quyền trên tất bệnh và ma quỷ. Ông tin chỉ cần Ngài phán một lời thì việc được thành.

Lu-ca 7:9

9 Khi Đức Chúa Jesus đã nghe những lời ấy, Ngài đã lấy làm lạ về người. Ngài đã xoay lại, phán với đoàn dân theo Ngài: Ta nói với các người, Ta chưa tìm thấy đức tin lớn như vậy, trong I-sơ-ra-ên.

Sau khi Đức Chúa Jesus nghe các người bạn của viên đội trưởng thuật lại tin nhắn của ông thì Ngài lấy làm lạ về đức tin lớn của ông. Ngài đã xoay lại, phán với đoàn dân đông vẫn theo Ngài. Đức Chúa Jesus đã khẳng định là Ngài chưa tìm thấy đức tin lớn như vậy trong I-sơ-ra-ên.

Sự kiện Đức Chúa Jesus xoay lại phán với đoàn dân đông cho thấy, có lẽ Ngài muốn cho những người I-sơ-ra-ên theo Ngài hiểu rằng, mặc dù dân I-sơ-ra-ên là dân được chọn của Đức Chúa Trời và được ban cho lời tiên tri về sự đến của Ngài, sự đến của Đấng Cứu Rỗi, mà lời tiên tri đầy trọn nhất được chép trong Ê-sai đoạn 53, nhưng trong I-sơ-ra-ên chưa có ai có đức tin lớn như viên đội trưởng thuộc dân ngoại. Lời phán này của Chúa cũng bao gồm luôn các sứ đồ của Ngài.

Rất có thể, vào thời điểm này thì viên đội trưởng được sự thúc giục trong lòng để ra khỏi nhà gặp Chúa. Có lẽ, từ chỗ cổng nhà của ông, ông có thể nhìn thấy các bạn của ông đang thưa chuyện với Chúa và mọi người đang đứng yên. Trong khi Chúa phán với đoàn dân đông thì viên đội trưởng đã đi đến trước Chúa. Và Ma-thi-ơ đã ghi lại câu chuyện kể từ khi viên đội trưởng ra mắt Chúa.

Ma-thi-ơ 8:5-7

5 Khi Đức Chúa Jesus đã vào đến trong thành Ca-bê-na-um, một viên đội trưởng đã đến với Ngài, kêu xin Ngài,

6 thưa rằng: Lạy Chúa, tôi tớ của tôi nằm trong nhà, bị bại liệt, đau đớn lắm.

7 Đức Chúa Jesus phán với người: Ta sẽ đến, chữa lành nó.

Khi viên đội trưởng đến trước Chúa thì ông thưa trình nan đề của ông mà trước đó, ông đã nhờ các trưởng lão Do-thái, các bạn của ông cầu xin Chúa. Ông thưa với Chúa là tôi tớ của ông bị bệnh bại liệt, rất là đau đớn, đang nằm trong nhà ông.

Đức Chúa Jesus đã trực tiếp phán với ông: Ta sẽ đến, chữa lành nó.

Ma-thi-ơ 8:8-9

8 Viên đội trưởng đã đáp lời, thưa rằng: Lạy Chúa, tôi chẳng đáng để Ngài đến dưới mái nhà của tôi. Nhưng chỉ hãy phán một lời thì tôi tớ của tôi sẽ được lành.

9 Vì tôi là người ở dưới thẩm quyền, có những quân lính dưới tôi. Tôi bảo người này: Hãy đi! Thì người đi. Bảo người kia: Hãy đến! Thì người đến. Bảo tôi tớ của tôi: Hãy làm việc này! Thì người làm.

Viên đội trưởng đã lặp lại lời mà ông đã nhờ các bạn của ông thưa với Chúa về việc ông không đáng để Chúa vào nhà ông. Nhưng ông không lặp lại câu nói, ông không đáng đến với Ngài. Vì ông đang đứng trước Chúa. Ông khẳng định đức tin của ông, rằng chỉ cần Chúa phán một lời thì tôi tớ của ông sẽ được lành bệnh. Ông nhắc lại kinh nghiệm của ông về sự vâng phục thẩm quyền.

Ma-thi-ơ 8:10-12

10 Đức Chúa Jesus đã nghe, lấy làm lạ, và phán với những người đi theo rằng: Thật, Ta nói với các ngươi, Ta chưa thấy đức tin lớn như vậy trong I-sơ-ra-ên.

11 Ta nói với các ngươi rằng, nhiều người từ đông phương và tây phương sẽ đến, ngồi với Áp-ra-ham, I-sác, và Gia-cóp trong Vương Quốc Trời.

12 Nhưng những con của vương quốc sẽ bị ném ra ngoài, vào chốn tối tăm. Tại đó sẽ có sự khóc lóc và sự nghiến răng.

Sau khi nghe viên đội trưởng trực tiếp tuyên xưng đức tin, một lần nữa Đức Chúa Jesus lấy làm lạ và một lần nữa Ngài phán với những người đi theo Ngài, rằng Ngài chưa thấy đức tin lớn như vậy trong I-sơ-ra-ên. Đức Chúa Jesus còn nói thêm lời tiên tri về dân I-sơ-ra-ên trong những ngày mở đầu của thời kỳ Vương Quốc Ngàn Năm.

Khi đó, nhiều người thuộc các dân ngoại từ đông sang tây sẽ có mặt trong Vương Quốc Trời, được ngồi chung bàn với Áp-ra-ham, I-sác, và Gia-cốp là ba đời tổ phụ của dân I-sơ-ra-ên. Nhưng cũng sẽ có những người I-sơ-ra-ên bị hư mất, bị giam trong âm phủ, chờ ngày thân thể xác thịt sống lại để ra trước tòa phán xét chung cuộc. Trong âm phủ chỉ có sự khóc lóc và sự nghiêng rãng. Những người ở trong âm phủ khóc lóc là vì họ ý thức, họ không còn cơ hội để ăn năn. Họ nghiêng rãng vì sự khổ sở trong âm phủ. Dù âm phủ chỉ là nơi tạm giam còn hồ lửa, tức hỏa ngục, mới là nơi họ chịu sự thi hành án phạt, nhưng trong âm phủ có sự nóng bức vì gần bên hồ lửa. Câu chuyện Đức Chúa Jesus kể về người ăn mày La-xa-rơ và người giàu xấu nét được ghi lại trong Lu-ca 16:19-31 cho thấy, những người không thuộc về Chúa bị giam trong âm phủ phải chịu sự khổ sở. Xin đọc bài “Mười Điều Suy Ngẫm về Sự Phán Xét Chung Cuộc” đã được đăng trên timhieutinlanh.com [1]. Trong đó có phần giải thích về âm phủ.

Lời tiên tri của Đức Chúa Jesus đã hàm ý, sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời được ban cho toàn thể loài người, không phân biệt ai, không phân biệt dân tộc nào. Dân I-sơ-ra-ên được Đức Chúa Trời biệt riêng để qua họ, Ngài thi hành ơn cứu rỗi cho toàn thể loài người. Nhưng bất cứ người I-sơ-ra-ên nào không tin nhận sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời thì người ấy sẽ bị hư mất đời đời. Đáng tiếc là hiện nay, dân số I-sơ-ra-ên sống tại I-sơ-ra-ên vào khoảng trên 9,6 triệu người [2] nhưng chỉ có một phần rất nhỏ tin nhận Đấng Christ, khoảng 185.000 người, tức là chưa tới 2%. Nhưng số người I-sơ-ra-ên tin nhận Đấng Christ phần lớn lại thuộc sắc dân A-ra-mai (Aramaean), và thuộc Giáo Hội Công Giáo Hy-lạp hoặc Giáo Hội Chính Thống Hy-lạp [3].

Điều chắc chắn là trước khi Kỳ Tận Thế xảy ra, Đức Chúa Trời sẽ chọn ra 144.000 người I-sơ-ra-ên trong 12 chi phái của I-sơ-ra-ên, là những người có đức tin nơi Đấng Christ (Khải Huyền 7:4). Có lẽ họ sẽ là những người rao giảng Tin Lành trong Kỳ Tận Thế. Điều đó cũng có nghĩa là liền trước Kỳ Tận Thế sẽ có rất nhiều người I-sơ-ra-ên tin nhận Tin Lành. Rất có thể cuộc chiến theo Thi Thiên 83 sẽ khiến cho nhiều người I-sơ-ra-ên quay về với Thánh Kinh và nhận ra Đức Chúa Jesus chính là Đấng Christ đã được hứa trong Thánh Kinh. Con số 144.000 người I-sơ-ra-ên được chọn ra từ 12 chi phái không nhất thiết đang sống tại I-sơ-ra-ên. Nhưng có lẽ họ sẽ về lại I-sơ-ra-ên khi cuộc chiến theo Thi Thiên 83 kết thúc. Hiện nay, có hơn 8,4 triệu người I-sơ-ra-ên sống bên ngoài lãnh thổ I-sơ-ra-ên. Phần lớn đang sống tại Hoa Kỳ.

Có một số người cho rằng, Đức Chúa Jesus là Thiên Chúa nhập thể làm người thì đương nhiên Ngài đã biết viên đội trưởng là người có đức tin lớn nơi Ngài. Vậy tại sao Ngài “lấy làm lạ” khi nghe các bạn của ông và chính ông bày tỏ đức tin của ông. Chúng ta cần hiểu rằng, trong khoảng thời gian Thiên Chúa Ngồi

Lời nhập thể làm người, Ngài đã từ bỏ sự bình đẳng của Ngài với Đức Cha và Đấng Thần Linh. Ngài được sinh ra làm người và sống trong thế gian hoàn toàn là một người. Khi Ngài làm ra các dấu kỳ, phép lạ thì Ngài nhờ thánh linh được ban cho Ngài bởi Đấng Thần Linh. Những khi Ngài biết được những ý tưởng trong tâm trí của người khác cũng là do sự thần cảm của Đấng Thần Linh. Chỉ sau khi Ngài phục sinh thì con người xác thịt của Ngài mới hành động trong uy quyền và năng lực của Thiên Chúa. Thân thể xác thịt của Ngài sẽ còn mãi. Ngài vĩnh viễn vừa hoàn toàn là Thiên Chúa vừa hoàn toàn là loài người. Trong thân vị loài người, Ngài sẽ kết hiệp cách mầu nhiệm cùng Hội Thánh, sau khi Ngài đem Hội Thánh vào thiên đàng (Khải Huyền 19:7-9).

Ma-thi-ơ 8:13

13 Đức Chúa Jesus phán với viên đội trưởng: Hãy đi! Theo như người đã tin, điều ấy đã được thành cho người. Tôi tớ của người đã được lành trong chính giờ ấy.

Lu-ca 7:10

10 Những người được gửi đi về lại nhà, thấy người tôi tớ có bệnh đã khỏe mạnh.

Sau khi phán với đoàn dân, Đức Chúa Jesus đã phán với viên đội trưởng: “Hãy đi! Theo như người đã tin, điều ấy đã được thành cho người.” Ngay lúc ấy, người tôi tớ của viên đội trưởng đã được lành bệnh. Có lẽ lúc ấy viên đội trưởng vẫn còn nán lại bên Chúa, nhưng các bạn của ông nghe Chúa phán như vậy thì vội trở lại nhà của ông, và thấy người tôi tớ đã được chữa lành.

Dù Thánh Kinh không ghi lại nhưng chúng ta có thể tin rằng, viên đội trưởng và có lẽ cả gia đình của ông cùng một số tôi tớ, binh sĩ dưới quyền của ông cũng đã tin nhận Đấng Christ.

Có một điều đáng cho chúng ta suy nghĩ. Đó là số dân chúng từ khắp nơi trong đất Ca-na-an tìm đến với Chúa rất đông, có lúc lên đến hơn 5.000 người. Những người có bệnh hoặc bị quỷ ám đều được Chúa chữa lành. Nhưng khi Chúa bị bắt và bị đóng đinh thì chúng ta không thấy có đoàn dân đông nào lên tiếng bên vực Chúa. Chỉ có những kẻ đi theo chế nhạo Ngài. Ngay cả các sứ đồ của Chúa cũng chỉ có hai người theo Chúa trong đêm Chúa bị bắt là Giăng và Phi-e-rơ. Trưa hôm sau, lúc Chúa bị giải lên đồi Gô-gô-tha để bị đóng đinh thì chỉ có các môn đồ nữ đi theo, khóc Ngài, cùng với Ma-ri, mẹ Ngài, và Sứ Đồ Giăng dìu bà Ma-ri.

Chúng ta kết thúc bài học này tại đây.

Nguyện Đức Thánh Linh dẫn chúng ta vào trong mọi lẽ thật của Lời Chúa (Giăng 16:13). Nguyện Lời Chúa thánh hóa chúng ta (Giăng 17:17). Nguyện Đức Chúa Trời Thành Tín của Sự Bình An giữ cho tâm thần, linh hồn, và thân thể xác thịt của mỗi một chúng ta đều được nên thánh trọn vẹn, không chỗ trách được (I Tê-sa-lô-ni-ca 5:23), sẵn sàng cho sự đến của Đức Chúa Jesus Christ, Cứu Chúa Yêu Dấu của chúng ta. A-men!

Huỳnh Christian Timothy

Huỳnh Christian Priscilla

09/12/2023

Ghi Chú

Nếu không truy cập được các nối mạng dưới đây, xin vào <https://server6.kproxy.com/>, dán địa chỉ nối mạng vào ô tìm kiếm, rồi bấm nút **surf**.

[1] <https://timhieutinlanh.com/muoi-dieu-suy-ngam-ve-su-phan-xet-chung-cuoc/>

[2] <https://timhieuthanhkinh.com/wp-content/uploads/2023/12/MediaReleaseStateOfIsrael.pdf>

[3] <https://www.jpost.com/christianworld/article-698959>

Karaoke Thánh Ca: “Hãy Tiếp Nhận Tình Yêu”

<https://karaokethanhca.net/hay-tiep-nhan-tinh-yeu/>

Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012: Các câu Thánh Kinh được trích dẫn trong bài này là theo Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Hiệu Đính 2012. Đây là bản Thánh Kinh Việt Ngữ trên mạng, đang trong tiến trình hiệu đính để hoàn thành Thánh Kinh Việt Ngữ Bản Dịch Ngôi Lời. Quý con dân Chúa có thể đọc tại đây: <https://thewordtoyou.net/bible/>.

- Các chữ nằm trong hai dấu { } không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, nhưng được hàm ý theo cấu trúc của văn phạm tiếng Hê-bơ-rơ và tiếng Hy-lạp.
- Các chữ nằm trong hai dấu [] không có trong nguyên văn của Thánh Kinh, đó là chú thích của người dịch.

Những sách nào đã được hiệu đính hoàn toàn sẽ được đăng tại đây:

<https://christ.thanhkinhvietngu.net/>.